

Den Haag, 15 augustus 2017

In uw brief van 15 juni jongstleden verzoekt u mij te reageren op de brief van de heer D. Bij dezen ontvangt u mijn reactie.

De heer D. stelt in zijn brief dat hij nadeel heeft ondervonden van het feit dat hij niet in overheidsdienst is getreden nadat hij zijn dienstplicht heeft vervuld. Immers, indien een voormalig dienstplichtige binnen één jaar in overheidsdienst trad en daardoor ABP-verzekerd werd, dan kon – als aan de wettelijke voorwaarden daartoe voldaan werd – de externe diensttijd die in dienstplicht was doorgebracht worden aangemerkt als voor pensioen geldende diensttijd bij de overheid. De heer D. verzoekt om die reden de wet aan te passen, zodat hij ook pensioen opbouwt over de tijd waarin hij zijn dienstplicht heeft vervuld. De heer D. beroept zich op de op 31 december 1995 vervallen ABP-wet, in het bijzonder de artikelen D1 en D2, en vraagt ons die wet aan te passen.

Allereerst merk ik daartoe op dat deze inmiddels vervallen ABP-wet sinds 1 januari 1996 niet meer van toepassing is, en de wet dus niet kan worden aangepast. Ook de wettelijke rechten uit die ABP-wet over de externe tijd in militaire dienstplicht doorgebracht, zijn vervallen sinds die tijd. In het algemeen en in aanvulling daarop, toch het volgende antwoord ter uitleg.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties is verantwoordelijk voor de arbeidsvoorwaarden in de publieke sector. Pensioen is één van die arbeidsvoorwaarden, en is geregeld in de ABP pensioenovereenkomst op basis van het georganiseerde overleg als vastgelegd in de Wet Privatisering ABP. Tot 1 januari 1996 was de ABP-wet van kracht; die is inmiddels vervallen. De vraag hoe de voor pensioen geldende diensttijd wordt berekend in combinatie met het opbouwpercentage en de franchise bepaalt hoeveel pensioen iemand kan opbouwen. De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties houdt daarbij rekening met de wervingspositie van de overheid, de beschikbare arbeidsvoorwaarden-middelen en de primaire arbeidsvoorwaarden.

De kosten voor de pensioenregeling worden opgebracht door de actieve deelnemers. Dat betekent dat een dienstplichtige een stukje pensioentijd kreeg waarvoor hij niet direct had betaald, mits aan de wettelijke voorwaarden uit de ABP-wet daartoe werd voldaan (zo moest de dienstplichtige bijvoorbeeld binnen een jaar na de vervulde dienstplichttijd in overheidsdienst te werk zijn gesteld en mocht er geen sprake zijn van «dubbele» pensioentijdvakken). Daar staat tegenover dat hij op het moment dat hij in overheidsdienst werkzaam was, betaald heeft voor de dienstplichtige die op een later moment bij de overheid in dienst treedt. Dit heet solidariteit tussen groepen werknemers.

Tot slot merk ik op dat ook de sociale partners in de marktsectoren de vrijheid hadden om vergelijkbare afspraken te maken over het meetellen van de periode die in militaire dienst is doorgebracht. Overigens bestaan ook op andere aspecten verschillen tussen de sectoren op het gebied van pensioentijden. Zo worden werknemers in de ene sector wel en in de andere sector niet geconfronteerd met een toetredingsleeftijd (maximaal 21 jaar) en/of met drempeltijd of wachttijd.

Ik zie dan ook geen enkele reden om de Wet Privatisering ABP op dit punt te wijzigen (en de ABP-wet is al geruime tijd vervallen, dus die wet kan niet worden aangepast).

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
R.H.A. Plasterk